

Abans de començar, voldria felicitar a l' Albert Requena, per una distinció totalment merescuda per tots aquests anys de periodisme; i a la Fundació Ramon Noguera, per la gran feina que fan diàriament: felicitats a tots dos.

Voldria començar donant les gràcies al Col·legi de Periodistes de la demarcació de Girona, a la junta i al seu president, per pensar en nosaltres i en aquests 40 anys, moltes gràcies.

A la Consellera Delegada de la XAL, la Nuria de José, per acompanyar-nos avui i per les seves paraules i, ja de pas, donar les gràcies a la Xarxa pel suport que sempre tenim d'ells i per anar de la mà per seguir creixent.

Resumir 40 anys en 3 minuts és impossible, però sí que voldria aprofitar aquest temps que m'han donat, bàsicament, per agrair a les persones que sense elles avui segur que no estaríem aquí.

Com a tot, hi ha d'haver un inici, i aquest inici va ser de la mà de Kinema grup i, per això, m'agradaria donar les gràcies a en Joan Roura, ja que ell va ser un dels artífexs del que avui coneixem com a Televisió de Girona

Si fem una mica de memòria, els passos que van haver de fer no van ser gens fàcil. Enllaços pel territori, moltes dificultats tècniques i una gran despesa econòmica. Tot i això, se'n van sortir i avui ho podem explicar.

També voldria aprofitar per agrair a la gran quantitat de professionals que han començat a la nostra televisió. Uns professionals que han vingut a treballar i a formar-se a la televisió de casa seva, per després fer el salt a altres mitjans. La veritat és que és un gran orgull veure que, a part de ser un mitjà de comunicació, també som un mitjà formador de grans professionals.

Un dels passos més importants que va haver de fer Televisió de Girona va ser el pas d'analògic a la TDT. Un pas que ens portava a la legalitat com a televisió però, tanmateix, si ho volíem fer ben fet, era molt costós i podia haver representat el final.

Primer us situaré en la línia del temps. El 2005 havíem d'entrar a la TDT, però un dels requisits que ens marcaven és que la televisió fos d'un sol propietari. En aquell moment teníem dos accionistes majoritaris: Antena Local, amb seu a Barcelona, que es dedicaven al món de la comunicació, i el senyor Joaquim Vidal, que es dedicava i es dedica, entre moltes coses, al món de la distribució alimentària. Per sort nostra, el senyor Vidal i la seva família van apostar per la televisió local de la seva ciutat sense tenir cap coneixement d'aquest món. Ens van aportar aquella vessant empresarial i, per què no dir-ho, econòmica que fins llavors no havíem tingut.

Només van posar tres condicions: que fos una televisió de proximitat i de qualitat, amb vocació de servei públic i, sobretot, 100% en català.

Per això un dels grans agraïments d'aquesta nit li vull donar, a l'igual que la resta de companys i col·laboradors que hem format i formem part de TVGI, a la família Vidal i en concret al senyor Vidal i al seu equip. Per tot el recolzament desinteressat que han tingut aquests anys amb la comunicació de proximitat de la nostra ciutat.

I ja per acabar i no passar-me del temps, no puc deixar de donar les gràcies a la gent que avui forma part del nostre mitjà, una barreja de veterania i joventut, als col·laboradors excel·lents i als companys que us puc assegurar que, sense ells, no fariem ni una quarta part de la televisió que fem, i que no puc fer res més que donar-los les gràcies a tots. Una part molt important d'aquest reconeixement és per a ells.

Moltes gràcies!!!